peremees. Veike Luhan ronis laua otsest mahot ja lõnes peremehega tuppa. Nüüd kõnkis peremees noatsi järgi lauale tuua! Taab perenaene külmas tangis pätsi laua peale ja peremees ja veike Luhan hakkavad jääma.

Veike Luhan pmudutab jalaga ja laua all kati külge. Katt teeb: krõnn, krõnn. „Mis sul seal katis on?" küsib peremees. „Tarn," vastab veine Luhan.

„Mis see tarn täägib?" küsib peremees uuesti.

„Täägib, et ahjus peab liiba olema," vastab Luhan.

Peremees läheb ahju kallale vaatama ja ütleb nõe - ongi liiba vouts ahjus. „Ei kedagi, kui taab aga väljas ja nüüd hakkavad nad õige mehe moodi viitsima!

Väike aja pärast pmudutab veike Luhan uuesti kati külge. Katt teeb: krõõr, krõõr...

„Mis nüüd see tarn täägib?" küsib peremees.

„Täägib, et kapis peab viiba olema," vastab Luhan.

Peremees läheb kapile, taab viinapudeli väljas nüüd hakkavad nad siis pääli jäbralinkelt „elutilgakesi" maitsema. Lõpevad, joovad. Luhan pmudutab jalaga kati külge. Katt teeb: krõõr, krõõr...

„Noh, mis see katt nüüd täägib?" küsib peremees.

„Täägib, et perenaesel peab üks vööras käimd.

„Kui ja õige jõnele küsikjid, kes see peaks olema, siis juhul ammugi tahele panmud, et jüri ikka nüüguneline on, aga pole veel õigetele jälgedele jaanud!" —

Veike Luhan pmudutab jalaga kati külge. Katt teeb jällegi: krõõr, krõõr.

„Noh, mis taas ütles?" päris peremees.

„Ütles et peab mõisa valitsejat olema," andis veike Luhan vastuseks.

„Küsi taga, kas teal praegust on?" —

Veike Luhan pmudutab jalaga kati külge. Katt teeb naaru jurgu: krõõr, krõõr.

„Taas täägib et valitsejat peab praegu viide viisatuu olema," teatustab veike Luhan.

Peremees hakkab noatsi käest viisatu vätit nõudma, aga ei noatsi ei tahat anda. Siiva ähvardamise peale jaab ta viimaks noatsi käest vätme kätte, teeb viisatu ukse lahti ja - ei ole aga valitsejat. Jaks viisatus viiete peal keerus ja kõverast pikali.

Peremees läheb hobuse ette panma, kannatab viisatu käige valitsejaga peale, ja palub veikest Luhanit, et see Lõgeva jäe juurde jäätma ja valitsejat ära uputaks. Veike Luhan hoppab ahjast pihta ja - tuhkenat Lõgeva poole. Teel hakkab valitsejat palumma:

„Mis ja nüüd selleks jaad, et mind ära uputad! Lase mu parem lahti, ma maksan sulle selle eest jaadat rubla!"

Veike Luhan ei tahat enne valitsejat palvet kuulata, vaid ütleb: „Sina valetad; annad raha siis, kis mul ufun!" —

Valitsejat tellib jurra: „Tule mõisa, seal maksan sulle selmapeält, kis ei ole mul pinetast kroshi!"

Luhan lasb valitsejat viisatust välja ja jäätmata mõisa. Väljas maksab valitsejat veikse Luhanile jaadat